

בש"פ 1140/21 - מדינת ישראל נגד צאבר אבו סמרה, מוחמד בדראן

בבית המשפט העליון

בש"פ 1140/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. צאבר אבו סמרה
2. מוחמד בדראן

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם משיב 1: עו"ד הישאם קבלאן

בשם משיב 2: עו"ד אלי מסטרמן

החלטה

לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 27.2.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 61860-05-20 בבית משפט השלום בראשון לציון, לפי המוקדם.

1. ביום 27.5.2020 הוגש כתב אישום נגד המשיבים, אשר תוקן ביום 16.6.2020, המייחס להם, לצד נאשמים נוספים, שורה של גניבות כלי רכב במטרה להעבירם לשטחי יהודה ושומרון תוך שימוש באמצעים מיוחדים לצורך שיבוש תדרי מכשיר האיתור והמעקב בכלי הרכב הגנובים. שני המשיבים תושבי אי"ש (להלן: האזור).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. שניהם נתנו את הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה בעניינם.

3. ביום 5.7.2020 הורה בית המשפט על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים. בתוך כך ציין בית המשפט כי מהמשיבים נשקפת מסוכנות שעוצמתה ממשית, משום שהמעשים המיוחסים להם בוצעו בתכיפות, בפרק זמן קצר לאחר תכנון מוקדם ובאופן שיטתי. על כן קמה נגדם עילת מעצר. ביחס למשיב 1 נקבע כי מסוכנותו לכאורה גבוהה אף יותר, בשל ניסיונו להימלט משוטרים ובתוך כך נהג נגד כיוון התנועה, פגע ברכב משטרה והתנגד בכוח למעצרו. עוד ציין בית המשפט כי בהיות המשיבים תושבי האזור קמה נגדם עילת מעצר בשל חשש להימלטות מפני הדין. בית המשפט דחה את בקשת המשיבים לקבלת תסקיר מבחן, נוכח עברם הפלילי, היותם תושבי האזור והיעדרן של נסיבות אישיות חריגות.

4. באשר לקצב התקדמות ההליכים תיק העיקרי; ביום 4.11.2020 לאחר שנדחה המענה לכתב האישום מספר פעמים, ביקשו המשיבים לדחות את הדיון פעם נוספת לצורך הידברות עם המבקשת. התקיים הליך גישור שכשל. ביום 18.2.2021 התקיים דיון במסגרתו הגישה המבקשת כתב אישום מתוקן בשנית. לפיכך, דחה בית המשפט את המועד למתן מענה לאישום וקבע אותו ליום 5.4.2021. כמו כן, קבע בית המשפט ארבעה דיוני הוכחות בחודשים אפריל ומאי.

5. מכאן לבקשה שלפני. לשיטת המבקשת מעשיהם של המשיבים מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. המשיבים נטלו חלק בהתארגנות משותפת של מספר גורמים שחברו לביצוע עבירות בצוותא, כאשר לכל אחד מהם תפקיד מוגדר. התכנון המוקדם התבטא גם בכך שעובר לביצוע הגניבה הם הצטיידו במשבש תדרי. מעשיו של משיב 1, שניסה להימלט מהמשטרה תוך נהיגה פרועה ברכב גנוב בניגוד לכיוון התנועה, מלמדים כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה אף יותר. לכך מצטרף עברם הפלילי של המשיבים, אשר הורשעו בעבר בשהייה בלתי חוקית בישראל ובעבירות רכוש. המבקשת ציינה עוד כי התיק העיקרי צפוי להתקדם במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

6. מנגד טענו באי-כוח המשיבים כי הדחיות בניהול התיק העיקרי נבעו בעיקר בשל הקשיים שניצבו לפניהם בקבלת חומר הראיות והמתנה לתעודת חיסיון. לכן אין לזקוף את הדחיות בהליך העיקרי לחובתם. מה גם שהמבקשת ביקשה מספר פעמים לתקן את כתב האישום, דבר שאפילו נעשה באחד הדיונים בהפתעה. במסגרת זו התווסף חומר ראיות אשר לא היה גלוי להגנה ואם בכלל יש לזקוף לחובתה של המבקשת את התארכותם של ההליכים בתיק העיקרי. בנוסף על האמור טענו המשיבים לאפליה פסולה שקיימת בכך שבית המשפט הורה על שחרורם לחלופת מעצר של שני נאשמים נוספים אשר הם אלו אשר עמדו מאחורי ביצוע העבירות. אכן נכון כי המשיבים הינם תושבי האזור שלא כמו הנאשמים הנוספים, אולם זו אינה סיבה מספקת לאפליה ביניהם.

7. דין הבקשה להתקבל. בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם ועמה הזכות לחירות לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור והבטחת קיומו

של הליך משפטי תקין. בין היתר, יש לקחת בחשבון את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי ומידת החשש משיבוש הליכי משפט (ראו לאחרונה: בש"פ 1086/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (23.2.2021)).

8. כפי שקבע בית משפט השלום בהחלטתו מיום 5.7.2020 קיימת עילת מעצר נגד המשיבים נוכח אופי העבירות המיוחסות להם. כמו כן, לאור העובדה שהמשיבים הם תושבי האזור, בניגוד לשותפיהם לביצוע העבירות, שחרורם לחלופת מעצר בביתם מעורר חשש של הימלטות מאימת הדין (ראו: בש"פ 223/15 מדינת ישראל נ' גמל, פסקה 7 (20.1.2015)).

9. מבלי להפנות אצבע מאשימה כלפי מי מהצדדים, הרי שאין מחלוקת שבסופו של יום בשל האינטרסים הלגיטימיים של שני הצדדים ניהול המשפט מתעכב. כמו כן נלמד שהתיק קבוע לתזכורת בחודש אפריל ונקבעו ארבעה מועדים לשמיעת הראיות. קצב התקדמות ההליך אינו כמצופה. אולם בנסיבות העניין, אין בכך בשלב זה כדי להטות את הכף לעבר שחרור המשיבים ממעצר. יש לקוות כי במסגרת הארכת המעצר הנוכחית ניתן יהיה לברך על המוגמר ובית משפט השלום השלום יסיים את מלאכת שמיעת הראיות.

בנסיבות אלו אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרם של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 27.2.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 61860-05-20 בבית משפט השלום בראשון לציון, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"א (28.2.2021).

ש ו פ ט